

Sociologförbundet har ordet

För några månader sedan blev en sociolog misshandlad p g a syn yrkesroll. De slutsatser han dragit i sitt arbete utsattes inte bara för vetenskaplig kritik och medial granskning utan resulterade i att han slogs ner. Misshandeln föregicks av år av hot och trakasserier.

*

Tyvärr är det inte alla sociologer förunnat att kunna bedriva sociologi i lugn, ro och trygghet. Mycket av sociologin handlar om att ”främmandegöra det välkända” som någon uttryckt det, och att peka på skillnader i makt och inflytande mellan olika grupper och hur dessa maktordningar upprätthålls. Detta kan av vissa upplevas som provocerande och smärtsamt. För dem som av olika anledningar ändå väljer att diskutera sina arbeten i det offentliga samtalet kan ett sådant främmandegörande få ödesdigra konsekvenser. Det är naturligtvis ett problem, oavsett vad man tycker om innehållet i de slutsatser forskare och andra kommer med, att forskningen inte utan vidare kan bedrivas och diskuteras fritt och öppet. Flera forskare har hotats p g a sina forskningsresultat, däribland flera sociologer. På högerextrema hemsidor finns listor över de forskare som betecknas som opatriotiska eller som ett hot mot det svenska fosterlandet. Även om det fortfarande är ovanligt att sociologer blir misshandlade är detta en djupt skrämmande utveckling. Hot mot den fria forskningen är inte något som bara händer i fjärran diktaturer. Enligt min mening är detta något sociologförbundet tydligt och klart bör ta avstånd ifrån.

När det blev känt att sociologen hade misshandlats trodde jag i min naivitet att det skulle leda till protestbrev, diskussioner på universitet och deras säkerhetsavdelningar, debatter, insändare mm. Men det var tyst. Våldigt tyst. Skrämmande tyst. Istället för att protestera mot den misshandel som ägt rum kom diskussionerna att handla om huruvida personen ifråga gjort polisanmälningar eller inte. Och huruvida han inte själv hade provocerat fram misshandeln genom uttalanden i media. Hur arbetsförhållandena för forskare och andra sociologer ser ut eller hur förutsättningarna för en fri forskning begränsas genom rasistiskt våld, diskuterades inte.

Sociologförbundets styrelse har som ambition att stärka sociologin, och sociologerna i Sverige. Vi har diskuterat huruvida vi bör komma med ett uttalande i denna fråga. Vissa av ledamöterna kände sig osäkra på om vi har ett mandat från medlemmarna att göra det och vi har därför kommit överens om att under årsmötet i februari ta reda på om så är fallet. Vad tycker du? Är detta en fråga vi sociologer gemensamt bör ta avstånd ifrån eller bör vi nöja oss med att hoppas på att enskilda medlemmar gör det? Kom till årsmötet och diskutera!

Ulrika Schmauch
Sekreterare i styrelsen